

ת"פ 23617/11/21 - מדינת ישראל - רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי נגד אריק דעדוש, צ.ב.א חי יזמות והשקעות בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 23617-11-21 מדינת ישראל- רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי
נ' דעדוש ואח'

לפני המאשימה
כבוד השופטת, סגנית הנשיא, שירלי דקל נוה
מדינת ישראל - רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז
מרכז-מע"מ פלילי
נגד
הנאשמים
1. אריק דעדוש
2. צ.ב.א חי יזמות והשקעות בע"מ

החלטה

לפניי בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום שהוגש נגדם, לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**ההסד"פ**"), מאחר שלטענתם כתב האישום הוגש בניגוד לקבוע בסעיף 57(א) להסד"פ.

אפרט את המועדים הרלוונטיים לצורך הדין -

ביום 27.11.2016 נחקר הנאשם לראשונה; ביום 11.7.2018 הועבר תיק החקר לטיפול היחידה המשפטית במשרדי המאשימה; ביום 29.6.2020 הועבר תיק החקר בחזרה ליחידת החקירות לשם ביצוע השלמת חקירה; ביום 17.8.2021 עם סיום השלמת החקירה, הוחזר התיק למשרדי המאשימה; ביום 18.8.2021 ניתנה על ידי ראש יחידת התביעות אורכה ראשונה בדיעבד ושנייה מראש להארכת הזמן הקצוב לטיפול בתיק; ביום 8.11.2021 הוגש כתב האישום.

התגלעה מחלוקת בין הצדדים בשאלה, איזה עדכון של הנחיית היועמ"ש מס' 4.1202, שעניינה "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום", רלוונטי לענייננו -

לשיטת הנאשמים, ההנחיה הרלוונטית היא זו שחלה במועד פתיחת החקירה נגדם, דהיינו, ההנחיה מחודש אוגוסט 2010.

לשיטת המאשימה, ההנחיה הרלוונטית היא זו שחלה במועד הגשת כתב האישום, דהיינו, ההנחיה שנכנסה לתוקף בחודש ינואר 2021.

בשתי הנחיות אלו של היועמ"ש נקבע כי בעבירות פשע, שעונש המאסר הקבוע בצדן הוא עד עשר שנות מאסר כבענייננו, על זמן הטיפול בתיק לעמוד על תקופה של 18 חודשים, אך נקבעו בהן הוראות שונות לעניין הפרוצדורה הנדרשת לשם קבלת אישור להגשת כתב אישום בחריגה מסד הזמנים.

הנאשמים טענו כי בתיק דנא לא התקבל אישור יועמ"ש להגשת כתב האישום בדיעבד בניגוד להנחיית היועמ"ש מחודש אוגוסט 2010, ובשים לב לזמן שחלף מעת פתיחת החקירה ועד להגשת כתב האישום, שעמד על פני תקופה ממושכת של כ-37 חודשים. לטענת הנאשמים, השלמת החקירה שהתבצעה בתיק לא הייתה מהותית ולא הצדיקה את עצירת התקופה המנויה בהנחיית היועמ"ש, שעה שכללה גביית עדות וכתובת ארבעה מזכרים בלבד.

לעומתם, סברה המאשימה כי הנחיית היועמ"ש החלה בענייננו היא זו שהייתה בתוקף במועד הגשת כתב האישום, דהיינו הנחיית היועמ"ש מחודש ינואר 2021, לפיה ראש יחידת התביעות מוסמך לאשר בדיעבד מתן אורכה בת שישה חודשים לטיפול בתיק וכן אורכה נוספת, מראש, בת שישה חודשים אף היא.

נוכח האמור, ובשים לב למועדים המפורטים למעלה, טענה המאשימה כי ניתן אישור בדיעבד של ראש יחידת התביעות לאחר חריגה של חמישה חודשים מסד הזמנים הקבוע בהנחיה, והוענקה אף תקופה נוספת למאשימה מראש לתקופה נוספת של 3 חודשים.

בנוסף לאמור, טענה המאשימה כי תקופת השלמת החקירה הביאה לעצירת מרוץ הזמנים, ויש לנכותה, כך שהלכה למעשה, בשל ניכוי תקופת השלמת החקירה ואישור ראש יחידת התביעות, כתב האישום לא חרג מהקבוע בהנחיית היועמ"ש כנוסחה בחודש ינואר 2021 והוגש בענייננו כדין.

יוער כי שני הצדדים הפנו לפסיקה התומכת בטענתם, שאינה פסיקה מחייבת. עם זאת, סברתי כי בנסיבות המקרה דנא אין צורך להכריע במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בנוגע לתחולת ההנחיות, ואנמק.

אשר לשאלת ניכוי תקופת השלמת החקירה, בשני העדכונים של הנחיות היועמ"ש אליהן הפנו הצדדים, מצוין מפורשות כי יש לנכות את זמן השלמת החקירה, שעמד במקרה זה על תקופה של 13 חודשים, ללא התייחסות להיקף ההשלמה הנדרש. על כן, אני דוחה את טענת הנאשמים לפיה היקף ההשלמה לא הצדיק את עצירת תקופת הטיפול בתיק המנויה בהנחיית היועמ"ש.

מכאן, משך הטיפול הכולל של המאשימה בתיק, בניכוי תקופת השלמת החקירה, עמד על תקופה של 26 חודשים, קרי חריגה של כשמונה חודשים בלבד מהמועד שנקבע בשני העדכונים של הנחיית היועמ"ש, שהוא 18 חודשים כאמור לעיל.

במצב דברים זה, אם תתקבל עמדת המאשימה לפיה העדכון הרלוונטי להנחיית היועמ"ש במקרה דנא הוא מחודש ינואר 2021, אישור ראש יחידת התביעות מראש ובדיעבד הביא לתיקון הפגם, קרי החריגה מסד הזמנים הקבוע להגשת כתב אישום בתיק, שכן החריגה בת שמונת החודשים אושרה על ידי הגורם המוסמך לכך.

אלא שאף אם תתקבל עמדת הנאשמים, לפיה לא היה בסמכותה של ראש יחידת התביעות לאשר את הגשת כתב האישום באיחור, שכן ההנחיה הרלוונטית היא דווקא זו מאוגוסט 2010, נוכח העובדה כי היקף החריגה מהתקופה הקבועה בהנחיות הוא קטן באופן יחסי (העומד כאמור על תקופה של שמונה חודשים בלבד), לצד חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים ומשלא הוכח כי הגנת הנאשמים נפגעה באופן ממשי בשל התנהלות המאשימה, אני סבורה כי בנסיבות המקרה אין מקום להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

שמורה לנאשמים הזכות לטעון בהמשך ההליך המשפטי כל טענה בדבר התמשכות הליכי החקירה.

נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתב האישום - נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' תמוז תשפ"ג, 29 יוני 2023, בהעדר הצדדים.